

melserne i traktorloven, idet terminologien dog er bragt i overensstemmelse med den i færdselsloven anvendte.

I § 3 har man optaget den ved traktorlovens § 17 gennemførte ændring i benzinafgiftslovens § 5, stk. 2, idet der ved bestemmelsens udformning er taget hensyn til, at motorloven er afløst af færdselsloven af 24. maj 1955.

Loven har gyldighed indtil *31. marts 1957*, men vil eventuelt kunne ophæves tidligere, da dens bestemmelser er optaget i de af finansministeren i februar 1956 fremsatte lovforslag om vægtafgift af motorkøretøjer m. v. og om afgift af benzin.

Lovforslaget mødte tilslutning fra samtlige partier og gennemførtes uændret.

Ved 1. behandling pegede *Holmberg (V)* på, at der var fremkommet klager over, at politiet i enkelte tilfælde under henvisning til færdselslovens § 12, stk. 3, havde standset *belæssede gødningsspredere* fra maskinstationer, når de kom på offentlig vej. „Vi ved også, at forsikringsselskaber har vægret sig ved at tegne forsikringer. Det kan efter vor mening ikke være rimeligt. Vi mener, det bør ændres. Mekaniseringen går sin gang, og det er en naturlig udvikling, men de dyre maskiner er et stort problem, særlig i de små brug, som ikke fuldtud kan udnytte dem. Her løser maskinstationerne en stor opgave, og da ikke mindst med maskiner som gødningsspredere, der er dyre i anskaffelse og vedligeholdelse, og hvis anvendelse er meget sæsonbestemt. For de større gårde med gødningsspredere er der intet problem, men for de små må det være sådan, at maskinstationer kan udføre dette arbejde, selvom gødningssprederne kommer på offentlig vej.“

Sagen hører ikke under ministeren for offentlige arbejder, men under *justitsministeren*, som ved 2. behandling udtalte:

„Efter at have set nærmere på det vil jeg mene, vi kan løse spørgsmålet ved fortolkning af [færdselslovens] § 12 og kan søge det klarlagt ved udsendelse af en cirkulærskrivelse. Det, det drejer sig om, er, om *vindregistrerede traktorer* må benyttes til *kørsel med gødningsspredere med pålæst gødning* ikke alene fra landbrugsjendommen, men også fra jernbanestationer eller anden oplagsplads til det sted, hvor gødningen skal anvendes. Jeg vil meget gerne undersøge, om spørgsmålet lader sig klare.“

Jeg vil med det samme sige, at vi allerede tidligere har erkendt, at en gødningsspreder er at opfatte som et landbrugsredskab, et påhængsredskab, således at det ikke er bestemmelserne om påhængsvogne, men bestemmelserne om påhængsredskaber, der kommer til anvendelse.

Jeg kan dog ikke tilbageholde den bemærkning, at man må tage